திரு அருணகிரிநாதர் அருளிய கந்தர் அநுபூதி

பொருள் - எளிய தமிழ் கவிதை வடிவில்

பொருள் தமிழ் கவியாக்கம்: ஸ்ரீதேவிபிரசாத்

Youtube : https://youtube.com/c/psdprasadmusic

காப்பு	நெஞ்சக் கன கல்லு நெகிழ்ந்து உருகத் தஞ்சத்து அருள் சண்முகனுக்கு இயல்சேர் செஞ்சொற் புனை மாலை சிறந்திடவே பஞ்சக்கர ஆனை பதம் பணிவாம்.	நெஞ்சம் கல்லெனினும் கரைக்கின்ற செந்தமிழில் "தஞ்சம் " என்பார்க்கு அருளாகும் சீராளன் கந்தன் புகழ்போற்றும் கவிமாலை புனைகின்றேன் ! எந்தன் பா சிறக்க கணபதியே ! அருளிடுவாய்!
1	ஆடும் பரி, வேல், அணிசேவல் எனப் பாடும் பணியே பணியா அருள்வாய் தேடும் கயமா முகனைச் செருவில் சாடும் தனி யானைச் சகோதரனே.	தேடிவந்து தேவர்களை தாக்கவந்த அசுரனையே மோதிவென்ற மோதகனின் சோதரனே ! கேட்டருள்வாய் ! ஆடிவரும் மாமயிலை கூர்வேலை, சேவலையும் பாடிவரும் பணியினையே பணித்திடுவாய் எனக்கேதான் !

PSDPRASAD

2	உல்லாச, நிராகுல, யோக இதச் சல்லாப, விநோதனும் நீ அலையோ? எல்லாம் அற, என்னை இழந்த நலம் சொல்லாய், முருகா சுரபூ பதியே.	கலையாத இன்பமிகும் யோகநிலை அதிலிருந்தும் விளையாடல் செய்துவரம் தருபவனும் நீயன்றோ? "யான்"என்னும் ஆணவத்தை அழிந்துன்னைச் சேர்கின்ற ஆனந்த நிலைதன்னை நீயெடுத்துச் சொல்வாயோ?
3	வானோ? புனல் பார் கனல் மாருதமோ? ஞானோ தயமோ? நவில் நான் மறையோ? யானோ? மனமோ? எனை ஆண்ட இடம் தானோ? பொருளாவது சண்முகனே.	"பரம்பொருளா"ம் என்பதெது? புவியிதுவோ? தண்ணீரோ? பரந்திருக்கும் வானதுவோ? பெருங்காற்றோ? அக்கினியோ? நான்மறையோ? மனமதுவோ? ஞானம்அதன் பிறப்பிடமோ? நானதுவோ? எனைஆண்ட சண்முகனே ! நீதானே !

PSDPRASAD

4	வளைபட்ட கைம் மாதொடு, மக்கள் எனும் தளைபட்டு அழியத் தகுமோ? தகுமோ? கிளைபட்டு எழு சூர் உரமும், கிரியும், தொளைபட்டு உருவத் தொடு வேலவனே.	சுற்றமெலாம் சூழவந்த சூரனாவன் மார்பினையும் மற்றவரில் ஒளிந்திருந்த மலையினையும் துளைத்தவனே ! வளையணிந்த மனைவியுடன் மக்களெனும் வாழ்வியலில் திளைத்தபடி நானிருக்க நீவைத்தால் அதுமுறையோ?
5	மக மாயை களைந்திட வல்ல பிரான் முகம் ஆறும் மொழிந் தொழிந்திலனே அகம் மாடை, மடந்தையர் என்(று) அயரும் சகமாயையுள் நின்று தயங்குவதே.	மாயையெலாம் விலக்குகின்ற முருகபிரான் நீயெமக்கு வாய்மொழிந்த தத்துவங்கள் வழிகாட்டும் போதிலும்நான் வீடுமனை, செல்வமுடன் பெண்டியரின் நினைவென்னும் பீடுதரும் மாயையதில் உழலுகிறேன் ! ஏனறியேன் !

PSDPRASAD

6	திணியான மனோ சிலை மீது, உனதாள் அணியார், அரவிந்தம் அரும்பு மதோ? .. பணியா? .. என, வள்ளி பதம் பணியும் தணியா அதிமோக தயா பரனே.	"ஆணையிடு வள்ளிதேவி ! ஆற்றிடுவேன் !" எனபணிந்து சேவையினைக் காதலுடன் செய்திருக்கும் குருபரனே ! பாறைபோன்ற கடினமான என்மனதில் உன்னடிகள் பூவைபோல பூத்ததென்ன ? புரியவில்லை அற்புதமே !
7	கெடுவாய் மனனே, கதி கேள், கரவாது இடுவாய், வடிவேல் இறைதாள் நினைவாய் சுடுவாய் நெடு வேதனை தூள்படவே விடுவாய் விடுவாய் வினை யாவையுமே.	கேடுவழி செல்கின்ற மனமேநீ நல்வழிகேள் ! ஈடில்லா வேலவனின் இறையடியை நினைப்பாயே ! இரப்பவர்க்கு ஒளித்திடாது ஈகையினை செய்வாயே ! பிறவிப்பிணி எரித்திடுவாய் ! வினைகளெலாம் விட்டிடுவாய் !

PSDPRASAD

8	அமரும் பதி, கேள், அகம் ஆம் எனும் இப் பிமரம் கெட மெய்ப் பொருள் பேசியவா குமரன் கிரிராச குமாரி மகன் சமரம் பெரு தானவ நாசகனே.	"நான்பிறந்த ஊரெனது உறவினர்கள்" எனும்மாயை வீணறத்து மெய்ப்பொருளை உபதேசம் செய்தவனே ! மலையரசன் திருமகளாம் பார்வதியின் திருமகனே ! தலையெடுத்து அசுரர்களை போரினிலே அழித்தவனே !
9	மட்டூர் குழல் மங்கையர் மையல் வலைப் பட்டு, ஊசல்படும் பரிசு என்று ஒழிவேன்? தட்டு ஊடு அற வேல் சயிலத்து எறியும் நிட்டூர நிராகுல, நிர்பயனே.	வேலெறிந்து மலையதனை ஊடுருவி அழித்தவனே ! தேன்சொரியும் பூவணியும் கூந்தல்கொண்ட மங்கையரின் மோகமெனும் வலைவிடுத்து மீள்வேன்நான் எப்போதோ? சோகமிலா சுந்தரனே ! அச்சமிலா அறுமுகனே !

PSDPRASAD

10	கார் மா மிசை காலன் வரில், கலபத் தேர்மா மிசை வந்து, எதிரப் படுவாய் தார் மார்ப, வலாரி தலாரி எனும் சூர்மா மடியத் தொடுவே லவனே.	மார்பினிலே மாலையினை தரித்தவனே ! சூரனெனும் மாமரத்தை, வலனையுமே வேலெடுத்த அழித்தவனே ! கார்நிறத்து எருமையிலே காலன்வரும் போதினிலே நீரெமக்கு எதிரினிலே மயிலிலேறி அருளிடுவாய் !
11	கூகா என என் கிளை கூடி அழப் போகா வகை, மெய்ப்பொருள் பேசியவா நாகாசல வேலவ நாலு கவித் தியாகா சுரலோக சிகாமணியே.	நாற்கவியும் தந்தவனே ! தேவர்குல ரத்தினமே! பார்போற்றும் செங்கோட்டு வேலவனே ! சுற்றமெலாம் "ஓ" எனஓலமிட்டு அழுதிடநான் இறந்திடாமல் ஆகாநீ ! மெய்ப்பொருளை உபதேசம் செய்ததென்ன?

PSDPRASAD

12	செம்மான் மகளைத் திருடும் திருடன் பெம்மான் முருகன், பிறவான், இறவான் .. சும்மா இரு, சொல் அற .. என்றலுமே அம்மா பொருள் ஒன்றும் அறிந்திலனே.	பெண்மானாம் வள்ளிமனம் திருடிவந்த பெருமானே ! எந்நாளும் இறப்பிலாத பிறப்புமிலா கோமானே ! மெய்ஞ்ஞான மோனநிலை கொண்டிருப்பாய் என்றாயே ! அன்றுமுதல் உன்நினைவே என்னுலகாய்க் கொண்டேனே !
13	முருகன், தனிவேல் முனி, நம் குரு .. என்று அருள் கொண்டு அறியார் அறியும் தரமோ உரு அன்று, அரு அன்று, உளது அன்று, இலது அன்று, இருள் அன்று, ஒளி அன்று என நின்றதுவே.	உருவுமிலா, அருவுமிலா இருளுமிலா, ஒளியுமிலா இருப்பதிலா, இலாதுமிலா பரம்பொருளாய் இருக்கிறாய் ! குருவுமாகி, வேலைஏந்தும் முனியுமான முருகனே ! பரம்பொருளாய் உணர்ந்திடஉன் திருவருளே போதுமே !

PSDPRASAD

14	கைவாய் கதிர்வேல் முருகன் கழல்பெற்று உய்வாய், மனனே, ஒழிவாய் ஒழிவாய் மெய் வாய் விழி நாசியொடும் செவி ஆம் ஐவாய் வழி செல்லும் அவாவினையே.	புலனைந்தின் வழியாக வெளியாகும் ஆசைகளால் நலனில்லை அவைதன்னை அழித்திடுவாய் என்மனமே ! கையோடு ஒளிவீசும் வேல்கொண்ட திருமுருகன் மெய்யான கழல்பற்றி உய்வாயே உலகினிலே !
15	முருகன், குமரன், குகன், என்று மொழிந்து உருகும் செயல் தந்து, உணர்வு என்று அருள்வாய் பொரு புங்கவரும், புவியும் பரவும் குருபுங்கவ, எண் குண பஞ்சரனே.	போர்விரும்பும் தேவர்களும் பூவுலகும் புகழ்கின்ற பேராசான் ஆனவனே ! எண்குணத்து மறுவடிவே ! திருக்குமரன், திருமுருகன் குகனென்று என்னுள்ளம் உருகிடமெய் உணர்வறிய வைப்பதும்நீ எப்போதோ?

PSDPRASAD

16	பேராசை எனும் பிணியில் பிணிபட்டு ஓரா வினையேன் உழலத் தகுமோ? வீரா, முது சூர் பட வேல் எறியும் சூரா, சுர லோக துரந்தரனே.	வேலாலே எதிர்வந்த சூராதி சூரர்களைத் தூளாகச் செய்தவனே ! தேவர்குல காவலனே ! ஆராய்ந்து அறிகின்ற திறனில்லா அடியேன்நான் பேராசை பிணியாலே கட்டுண்டு உழல்வேனோ?
17	யாம் ஓதிய கல்வியும், எம் அறிவும் தாமே பெற, வேலவர் தந்ததனால் பூ மேல் மயல் போய் அறம் மெய்ப் புணர்வீர் நாமேல் நடவீர், நடவீர் இனியே.	நாம்கற்ற கல்வியதும் நாம்பெற்ற ஞானமதும் தாம்திரும்பப் பெற்றிடவே தந்தானே திருமுருகன் ! சீரான அறவழியில் செல்கின்ற சீலோரே ! மாறாமல் அவன்பேரை நாவாரப் பாடிடுவீர் !

PSDPRASAD

18	உதியா, மரியா, உணரா, மறவா, விதி மால் அறியா விமலன் புதல்வா, அதிகா, அநகா, அபயா, அமரா பதி காவல, சூர பயங் கரனே.	ஆதியிலா, அந்தமிலா நினைவுமிலா, மறதி இலா ஜோதியென ஆனவராம் ஈசன்சிவன் திருக்குமரா ! பாவமிலா புண்ணியனே ! பயமிலாத தைரியனே ! தேவர்களின் காவலனே ! அசுரர்களின் பயங்கரனே !
19	வடிவும் தனமும் மனமும் குணமும் குடியும் குலமும் குடிபோ கியவா அடி அந்தம் இலா அயில் வேல் அரசே மிடி என்று ஒரு பாவி வெளிப்படினே.	முடிவுமிலா, முதலுமிலா முடியரசே ! வேலவனே ! வடிவழகும், செல்வமதும் நற்குணமும், நல்மனமும் குலப்பெயரும், பெருமைகளும் குடிப்பெயரும், எம்மைவிட்டு விலகிடுதே வறுமைஎனும் பாவிஅவன் வந்தவுடன் !

PSDPRASAD

20	அரிதாகிய மெய்ப் பொருளுக்கு அடியேன் உரிதா உபதேசம் உணர்த்தியவா விரிதாரண, விக்ரம வேள், இமையோர் புரிதாரக, நாக புரந்தரனே.	எப்போதும் தேவர்கள் தியானிக்கும் ஓம்காரா ! ஒப்பில்லா வலியோனே ! எல்லார்க்கும் இனியோனே ! அடைதற்கு அரிதான மெய்ப்பொருளை அடியேனும் அடைதற்கு செய்தாயே ! என்சொல்வேன் உன்னருளை !
21	கருதா மறவா நெறிகாண, எனக்கு இருதாள் வனசம் தர என்று இசைவாய் வரதா, முருகா, மயில் வாகனனே விரதா, சுர சூர விபாடணனே.	அடியாரைக் காப்பதையே விரதமெனக் கொண்டோனே ! கொடியோரை வென்றோனே ! கோலமயில் வாகனனே ! நினைவென்னும், மறப்பென்னும் நிலைதாண்டி நானுணர இணையடியாம் மலர்தரவே இசைந்திடுவாய் எப்போது?

PSDPRASAD

22	காளைக் குமரேசன் எனக் கருதித் தாளைப் பணியத் தவம் எய்தியவா பாளைக் குழல் வள்ளி பதம் பணியும் வேளைச் சுர பூபதி, மேருவையே.	நீள்கூந்தல் கொண்டவள்ளி பதங்களினைப் பணிபவனை வேலவனை, தேவலோகத் தலைமகனை, மேருபோல கம்பீரம் கொண்டவனை.. காளையனை, குமரனெனக் கும்பிடநான் செய்ததவம் என்னவென்று அறியேனே !
23	அடியைக் குறியாது அறியா மையினால் முடியக் கெடவோ? முறையோ? முறையோ? வடி விக்ரம வேல் மகிபா, குறமின் கொடியைப் புணரும் குண பூதரனே.	மின்னற்கொடி போன்றவளாம் குறத்தியினை சேர்பவனே ! மின்னுகின்ற கூரியவேல் ஏந்துகின்ற வேலவனே ! அறியாமை அதனாலே உன்னடிகள் வணங்காது அடியோடு அழிந்தேநான் போவதவும் முறையாமோ?

PSDPRASAD

24	கூர்வேல் விழி மங்கையர் கொங்கையிலே சேர்வேன், அருள் சேரவும் எண்ணுமதோ சூர் வேரொடு குன்று தொளைத்த நெடும் போர் வேல, புரந்தர பூபதியே.	சூரர்குலம் வேரறுத்து கிரவுஞ்சமலை துளைத்தெடுத்த வீரவேலைக் கொண்டவனே ! இந்த்ரலோக நாயகனே ! பெண்களோடு காமத்திலே சேர்ந்திடவே மயங்கிடும்நான் நின்னருளில் கலந்திடவே நினைத்திடவும் தகுதியிலேன் !
25	மெய்யே என வெவ்வினை வாழ்வை உகந்து ஐயோ, அடியேன் அலையத் தகுமோ? கையோ, அயிலோ, கழலோ முழுதும் செய்யோய், மயில் ஏறிய சேவகனே.	செங்கரங்கள், செவ்வேலும் செவ்வடிகள், மேனியெலாம் செந்நிறமாய் ஆனவனே ! மயிலேறும் காவலனே ! வினைப்பயனால் வந்ததாம்இவ் வாழ்வினையே நிலைத்ததென நினைத்ததிலே களிப்புடனே உழலுவதை என்சொல்வேன்?

PSDPRASAD

26	ஆதாரம் இலேன், அருளைப் பெறவே நீதான் ஒரு சற்றும் நினைந்திலையே வேதாகம ஞான விநோத, மன அதீதா சுரலோக சிகாமணியே.	வேதமெலாம் சொல்லுகின்ற மெய்ஞ்ஞானத் திருவடிவே! தேவலோக அணிகலனே ! மனதிற்கெட்டா மாயவனே ! உந்தனருள் கிட்டும்வழி உணர்ந்திடாது உழலுகின்ற எந்தன்நிலை கண்டுநீயும் இரங்காதல் நியாயமுமோ?
27	மின்னே நிகர் வாழ்வை விரும்பிய யான் என்னே விதியின் பயன் இங்கு இதுவோ? பொன்னே, மணியே, பொருளே, அருளே, மன்னே, மயில் ஏறிய வானவனே.	தங்கம்போல ஒளிர்பவனே ! நவமணியே ! பரம்பொருளே ! எங்களருள் மன்னவனே ! மயிலிலேறும் மேலவனே ! மின்னல்போல தோன்றிஉடன் மறைந்திடும் இவ்வாழ்க்கையினை எந்நாளும் நிலைத்ததென நினைத்திருத்தல் என்விதியோ?

PSDPRASAD

28	ஆனா அமுதே, அயில் வேல் அரசே, ஞானாகரனே, நவிலத் தகுமோ? யான் ஆகிய என்னை விழுங்கி, வெறும் தானாய் நிலை நின்றது தற்பரமே.	கேடில்லா அழிவில்லா அமுதத்தை போன்றவனே! ஈடில்லா வேல்கொண்ட மன்னவனே ! ஞானியனே ! "நான்"என்னும் ஆணவத்தை நீக்கிஎனை வேறில்லா தானாய்நீ நிலைத்ததனை சொல்லுவதும் இயன்றிடுமோ?
29	இல்லே எனும் மாயையில் இட்டனை நீ பொல்லேன் அறியாமை பொறுத்திலையே மல்லேபுரி பன்னிரு வாகுவில் என் சொல்லே புனையும் சுடர் வேலவனே.	போர்புரியும் வலிமைமிகு பன்னிரண்டு தோள்களிலும் கோர்த்ததொரு மாலையென என்பாடல் தரித்தவனே ! இல்வாழ்க்கை மாயையிலே எனைமாட்டி வைத்தாயே ! பொல்லாத தீயவன்நான் பிழைபொறுத்து அருள்வாயே !

PSDPRASAD

30	செவ்வான் உருவில் திகழ் வேலவன், அன்று ஒவ்வாதது என உணர்வித் ததுதான் அவ்வாறு அறிவார் அறிகின்றது அலால் எவ்வாறு ஒருவர்க்கு இசைவிப்பதுவே.	செவ்வான நிறத்தோனே ! செவ்வேலா ! அந்நாளில் அவ்வாறு குருவாகி நீசெய்த உபதேசம் வெவ்வேறாய் உள்ளோடு அளித்திட்ட உணர்வதனை எவ்வாறாய் மற்றோர்க்கு எடுத்துரைப்பேன் ? இயலாதே !
31	பாழ்வாழ்வு எனும் இப் படுமாயையிலே வீழ்வாய் என என்னை விதித்தனையே தாழ்வானவை செய்தன தாம் உளவோ? வாழ்வாய் இனி நீ மயில் வாகனனே.	பாழான இவ்வுகலக வாழ்க்கையெனும் மாயையிலே வீழ்ந்திடவே எனைநீயும் விதித்ததுஏன்? சொல்வாயோ ! தாழ்வான செயலேதும் செய்தேனோ முன்பேநான் ? வாழ்வாய்நீ வேலவனே ! மயிலேறும் சண்முகனே !

PSDPRASAD

32	கலையே பதறிக், கதறித் தலையூடு அலையே படுமாறு, அதுவாய் விடவோ? கொலையே புரி வேடர் குலப் பிடிதோய் மலையே, மலை கூறிடு வாகையனே	கொலைசெயும் தொழில்கொண்ட வேடர்குலம் வந்தவளை மலைபோன்ற தோள்களினால் அணைக்கின்ற வேலவனே ! சத்தமுடன் சாத்திரங்கள் பேசிபல வாதம்செயும் மொத்தமான மாயையிலே மூழ்கியேநான் போவேனோ?
33	சிந்தாகுல இல்லொடு செல்வம் எனும் விந்தாடவி என்று விடப் பெறுவேன் மந்தாகினி தந்த வரோதயனே கந்தா, முருகா, கருணாகரனே.	கங்கைநதி தாங்கிவந்து தேவர்வந்து தந்ததினால் கந்தனென வந்தவனே ! கருணைமிகு காவலனே ! சஞ்சலத்தில் சஞ்சரிக்கும் சம்சார வாழ்க்கையிலே விந்தயமலை காடுபோன்ற இன்னலென்று விடுப்பேனோ?

PSDPRASAD

34	சிங்கார மடந்தையர் தீநெறி போய் மங்காமல் எனக்கு வரம் தருவாய் சங்க்ராம சிகாவல, சண்முகனே கங்காநதி பால, க்ருபாகரனே.	கங்கையவள் திருமகனே ! கருணைமிகு சண்முகனே ! சங்க்ராம மயிலதனை வாகனமாய் கொண்டவனே ! சிங்கார மங்கையரின் தீயவழி சங்கமத்தால் மங்கிநானும் போகாத வரமெனக்கு அருள்வாயா?
35	விதிகாணும் உடம்பை விடா வினையேன் கதிகாண மலர்க் கழல் என்று அருள்வாய்? மதி வாள்நுதல் வள்ளியை அல்லது பின் துதியா விரதா, சுர பூபதியே.	பிறைநிலவை போல்வளைந்த நெற்றிகொண்ட வள்ளியன்றி பிறரையாரும் வணங்கிடாத விரதம்கொண்ட வேலவனே ! மறுபடியும் மறுபடியும் பிறக்கும்வினை நீக்கினனை திருவடிகள் தருவதனால் நற்கதியை அருள்வாயோ?

PSDPRASAD

36	நாதா, குமரா நம என்று அரனார் ஓதாய் என ஓதியது எப்பொருள் தான்? வேதா முதல் விண்ணவர் சூடும் மலர்ப் பாதா குறமின் பத சேகரனே.	வேதம்சொல்லும் தேவர்களும் சூடுகின்ற மலரினைப்போல் பாதங்களைக் கொண்டவனே ! வள்ளிபதம் பணிபவனே ! போற்றிஉனை வணங்கிஅந்த பரமனவன் கேட்டதற்கு ஏற்றுநீயும் சொன்னபொருள் என்னவென்று சொல்வாயோ?
37	கிரிவாய் விடு விக்ரம வேல் இறையோன் பரிவாரம் எனும் பதம் மேவலையே புரிவாய் மனனே பொறையாம் அறிவால் அரிவாய் அடியோடும் அகந்தையையே.	வேலெடுத்து கிரவுஞ்சமலை பிளந்தெடுத்த முருகனவன் தாள்பணியும் தொண்டனெனும் பதவிவேண்டு என்மனமே ! "நான்எனது" என்னுமொரு ஆணவத்தை பொறுமையெனும் ஞானத்தினால் அடியினோடு நீக்கிடுவாய் என்மனமே !

PSDPRASAD

38	ஆதாளியை, ஒன்று அறியேனை அறத் தீது ஆளியை ஆண்டது செப்புமதோ கூதாள கிராத குலிக்கு இறைவா வேதாள கணம் புகழ் வேலவனே.	கூதாளம் என்னும்மலர் மாலையினை தரித்தவனே ! வேதாள கூட்டம்புகழ் வேலவனே ! வள்ளிபதி ! தீதான குற்றம்செய்து வீம்புபேசும் தீயனெனை தோதாகத் தேர்ந்ததென்ன தேவனுந்தன் கருணையதே !
39	மாஏழ் சனனம் கெட மாயைவிடா மூஏடணை என்று முடிந்திடுமோ கோவே, குறமின் கொடிதோள் புணரும் தேவே சிவ சங்கர தேசிகனே.	மின்னல்கொடி போன்றவளாம் வள்ளியினை அணைப்பவனே ! அண்ணல்சிவ நாதனுக்கே குருவுமான இறையவனே ! ஏழுவகை பிறப்புடனே மூன்றுவகை ஆசைகளும் வீழ்தென்னை பற்றிடாமல் விடுவதுவும் எப்பொழுதோ?

PSDPRASAD

40	வினை ஓட விடும் கதிர் வேல் மறவேன் மனையோடு தியங்கி மயங்கிடவோ? சுனையோடு, அருவித் துறையோடு, பசுந் தினையோடு, இதணோடு திரிந்தவனே.	வள்ளிமீது காதலினால் அருவி,சுனை,தினைவயலில் வள்ளிமலை சாரலிலே வளையவளைய வந்தவனே ! வினைஇரண்டும் ஒழிக்கும்பெரு ஆற்றல்கொண்ட வேல்மறவா எனைநீயும் புவிவாழ்வில் மயங்கவைத்தல் தான்தகுமோ?
41	சாகாது, எனையே சரணங் களிலே கா கா, நமனார் கலகம் செயும் நாள் வாகா, முருகா, மயில் வாகனனே யோகா, சிவ ஞான உபதேசிகனே.	ஞானம்சொன்ன குருபரனே ! மயிலிலேறும் அழகனே ! யோகத்திலும் சிறந்தவனே ! திருமுருகன் ஆனவனே ! காலன்வந்து என்னுயிரை கொண்டுசெல்ல முயலும்போது வேலன்வந்து காத்துஎனை பாதம்சேர்த்து அருளவேண்டும் !

PSDPRASAD

42	குறியைக் குறியாது குறித்து அறியும் நெறியைத் தனிவேலை நிகழ்த்திடலும் செறிவு அற்று, உலகோடு உரை சிந்தையும் அற்று அறிவு அற்று, அறியாமையும் அற்றதுவே.	குறிக்கோளாம் செம்பொருளை சொல்லாமல் சொல்லிஅதை அறிகின்ற வழியினையும் வேலனவன் சொன்னதனால் உலகத்தோர் பற்றறுந்து உலகவியல் அறிவறுந்து விலகினேனென் அறியாமை முற்றிலும் விலகியதால்..
43	தூசா மணியும் துகிலும் புனைவாள் நேசா முருகா நினது அன்பு அருளால் ஆசா நிகளம் துகளாயின பின் பேசா அநுபூதி பிறந்ததுவே.	மணிமாலை அதனோடு தூய்மைமிகு ஆடைகளும் அணிகின்ற வள்ளியவள் காதலனே ! திருக்குமரா ! ஞானியேஉன் கருணையினால் ஆசைத்தடை உடைபடவே மோனநிலை நானடைந்தேன் அநுபூதி எனக்கிதுவே !

PSDPRASAD

44	சாடும் தனிவேல் முருகன் சரணம் சூடும் படி தந்தது சொல்லு மதோ? வீடும், சுரர் மாமுடி, வேதமும், வெம் காடும், புனமும் கமழும் கழலே.	வேதமவை நான்கினுலும் வெப்பமிகு காட்டினிலும் தேவர்சிர மகுடத்திலும் பட்ட இடம் யாவிலுமே நறுமணத்தை சேர்த்ததுவாம் வேலவனின் திருவடிகள் கருணையினால் என்சிரமும் சூடியதே ! பாக்கியமே !
45	கரவாகிய கல்வி உளார் கடை சென்று இரவா வகை மெய்ப் பொருள் ஈகுவையோ? குரவா, குமரா, குலிசாயுத, குஞ் சரவா, சிவயோக தயாபரனே.	தெய்வயானை நாயகனே ! திருக்குமரா ! சத்குருவே! மெய்யான அன்பர்க்கெலாம் சிவயோகம் அளிப்பவனே ! கற்றவர்போல் நடிக்கும்சில குருவிடம்நான் கெஞ்சிடாமல் உத்தமன்நீ மெய்ப்பொருளை உன்வழியாய் காட்டிடுவாய் !

PSDPRASAD

46	எம் தாயும் எனக்கு அருள் தந்தையும் நீ சிந்தாகுலம் ஆனவை தீர்த்து எனையாள் 48கந்தா, கதிர் வேலவனே, உமையாள் மைந்தா, குமரா, மறை நாயகனே.	கூரியவேல் கொண்டவனே ! கந்தசாமி ஆனவனே! பார்வதியின் பாலகனே ! மறைகளதன் நாயகனே ! தாயுமாகி, எந்தனுக்கு தந்தையாவும் ஆகினாய்! மாய்த்திடுவாய் மனக்கவலை ! காத்துஎனை ஆட்கொண்டே !
47	ஆறு ஆறையும் நீத்து அதன் மேல் நிலையைப் பேறா அடியேன், பெறுமாறு உளதோ? சீறாவரு சூர் சிதைவித்து, இமையோர் கூறா உலகம் குளிர்வித்தவனே.	கோபம்கொண்டு வந்தவனாம் சூரனையே அழித்ததனால் தேவர்குலம் இன்புறவேச் செய்தசிவ பாலகனே ! முப்பத்தாறு தத்துவங்கள் தாண்டிஅதன் மேல்நிலையை எப்படிநான் பெற்றிடவேன் என்னும்வழி சொல்லிடுவாய் !

PSDPRA

48	அறிவு ஒன்று அற நின்று, அறிவார் அறிவில் பிறிவு ஒன்று அற நின்ற, பிரான் அலையோ? செறிவு ஒன்று அற வந்து, இருளே சிதைய வெறி வென்றவரோடு உறும் வேலவனே.	மெய்ஞ்ஞான நிலையிருக்கும் ஞானியரின் அறிவினில் மெய்ப்பொருளாய் நின்றவனே ! முருகனான கடவுளே ! பாவமலம் அகன்றவராம் ! ஆசைகளை வென்றவராம் ! ஜீவன்முத்த ரோடுசேர்ந்து ஒன்றிணையும் வேலனே !
49	தன்னந் தனி நின்றது, தான் அறிய இன்னம் ஒருவர்க்கு இசைவிப் பதுவோ? மின்னும் கதிர் வேல் விகிர்தா, நினைவார் கின்னம் களையும் க்ருபை சூழ் சுடரே.	நினைத்தவரின் துன்பங்களை தீர்த்துவைக்கும் கருணையோனே ! நினைத்தபடி உருவெடுக்கும் திறன்படைத்த வேலவனே ! எந்தனைநீ ஆட்கொள்ள தனிநிலையில் நான்கொண்ட அந்தநொடி அனுபவங்கள் வார்த்தையிலே சொல்லவரா !

50	மதிகெட்டு அறவாடி, மயங்கி, அறக் கதிகெட்டு, அவமே கெடவோ கடவேன்? நதி புத்திர, ஞான சுகாதிப, அத் திதி புத்திரர் வீறு அடு சேவகனே.	கங்கைநதி மைந்தனே ! இன்பம்தரும் தலைவனே ! பங்கம்செய்து அசுரரின் வலிமைஅழித்த வீரனே ! அறிவுகெட்டு, வாட்டமுற்று மயக்கமுற்று, இனியும்நான் அறவழியாம் அதில்தவறி கெட்டொழிந்து சென்றிடேன் !
51	உருவாய் அருவாய், உளதாய் இலதாய் மருவாய் மலராய், மணியாய் ஒளியாய்க் கருவாய் உயிராய்க், கதியாய் விதியாய்க் குருவாய் வருவாய், அருள்வாய் குகனே.	அறுமுகத்து உருவமாகி வடிவிலாத அருவமாகி நறுமணத்து மலருமாகி உள்ளதாகி, இலாததாகி கருவுமாகி, உயிருமாகி கதியுமான கந்தனே ! குருவுமாகி என்னைவந்து ஆண்டகுக நாதனே !

PSDPRA